

да прави операция. И тъй, ние често казваме, че трѣбва да сме сериозни. Сериозни хора наричамъ ония, които иматъ дългове. Докато не се освободите отъ вашитѣ дългове, не можете да разберете Словото Божие въ дълбокия му смисълъ. Когато отидешъ на църква и дойде при тебе кредиторътъ, да ти напомни, че трѣбва да му платишъ, дѣ ще остане твоята сериозностъ? Първата царска дъщеря, която се влюбила въ царския синъ, изразявала своята любовъ въ това, че носила на всѣкъде портрета на своя любимъ, по цѣлъ день го цѣлувала, направила му параклисъ, да му служатъ хора, палила му кандило и т. н. Другата царска дъщеря, взела „книгата на живота“, която написалъ царскиятъ синъ и, отъ любовъ къмъ него, се заела съ изучаването ѝ, като се стараела да прилага всички принципи, които били вложени въ нея. Започнала да посѣщава болни, страдащи и по този начинъ провѣрjвала всичко писано въ книгата. Съ това тя още повече се привързвала къмъ царския синъ, защото виждала добритѣ резултати отъ неговото учение. Тѣзи двѣ царски дъщери образували два различни култа. Култа на едната царска дъщеря ще видите изложенъ въ всички храмове на свѣта; нему служатъ всичкитѣ будисти, брамини, жреци, турскитѣ ходжи и християнскитѣ свещеници. Другиятъ култъ се среща дълбоко въ сърцата на нѣкои хора, които само прилагатъ, безъ да знаятъ, че служатъ на нѣкакъвъ култъ. Първитѣ хора сж тъй нареченитѣ правовѣрни, тѣ мислятъ, че Христосъ ще дойде въ плътъ и Го чакатъ въ тоя образъ. Какъ мислите, коя отъ двѣтѣ царски дъщери е разбрала царския синъ и е изразила по добръ любовта си къмъ него? Първата култура наричамъ култура на егоизма, дѣто човѣкъ иска само да обсеби нѣкого, да го владѣе. Днесъ момъкъ или мома, като се обичатъ, искатъ да се владѣятъ единъ другъ, да се обсебватъ. Докато сж млади, какви хубави работи си говорятъ, но като се оженятъ, не минатъ петъ години, и всичката имъ любовъ се изпари, нищо не остае отъ нея. Когато ви говоря, азъ не искамъ да ме разбирате по първия начинъ; азъ бихъ желалъ да разберете правилно втория принципъ и да го прилагате въ живота си.

И тъй, Учителътъ има отношение къмъ човѣшкия умъ и воля. Той носи въ душата си ония вибрации, които